

Publicerad 2006-09-01 14:02 av NeverAngel

allt är bara så fel de kan bli.

Helvete

Hur långt kan man nå,

Hur långt kan man falla, utan att botten ännu är nådd?

Hur fan kunde de bli som de en gång blev

Hur fan kunde jag

sitter ensam kvar och hör alla ord, viska inuti mitt huvud

"försvinn!" "jävla hora"

vaknar ensam upp i min säng, kallt och svalt

mornarna som jag brukade vakna upp till var ljusa och varma, fulla med kärlek och glädje

mornarna som nu var framför mig var kalla och tysta

du sa att du alltid skulle finnas till hands.

men det var lögn.

allting, bara massa jävla lögner.

springer långt, långt in i skogen.

där ingen mig hittar

där ingen mig leter efter

det ekar mellan granarna, när jag skriker ditt namn

när jag skär mig i armen, där det brukade stå "håll min hand"

När allt bara är fel, när jag inte är värd det

de är då jag vill höra det som mest.

att du älskar mig.

När jag inte längre finns kvar, är det då du långsamt ska förstå.

att allt jag ville få, var din mjuka hand.

jag älskar dig, mer än du någonsin kan förstå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren NeverAngel med Poeter.se id #9404 innehar upphovsrätten